

DECLARACIÓ FINAL

La crisi segueix sent un dur sacrifici per a moltes famílies. Som testimonis de la desesperació de nombroses persones que acudeixen a Càritas a la recerca d'ajuda i seguim assistint amb dolor al desmantellament de serveis socials i restriccions de drets, i l'abandonament a la seva sort de totes aquestes persones, que, com denuncia el Papa Francesc, són víctimes "d'aquesta cultura de la exclusió en què el déu-diner és al centre".

Encara que a la llum de les dades macroeconòmiques comença a traslladar al nostre imaginari col·lectiu la idea que la crisi ha acabat, constatem, però, que els seus efectes més greus no han desaparegut en el dia a dia de les persones més desfavorides. És més, una eventual sortida de la crisi deixaria darrere seu una societat més desigual i precària, amb noves víctimes que se sumen a les que ja existien abans de la recessió, amb uns drets socials més restringits i exposades a una forma d'analitzar la realitat que, sense rubor, entén que les persones tant sols són "rescatables" si les lleis de l'economia ho permeten.

El camí cap a un escenari millor és encara incert i, en qualsevol cas, serà llarg. Aquest nou context ens obliga, com a Càritas, a canviar per poder respondre a les noves situacions, diferents, tant de les que hem vingut afrontant en els moments més greus de la crisi com les de l'etapa anterior. Cal escoltar la crida del Papa Francesc a "sortir de la pròpia comoditat i atrevir-se a arribar a totes les perifèries que necessiten la llum de l'Evangelí".

Per tot això, els membres de l'Assemblea General de Càritas volem apostar per construir una societat:

- Que posi en el centre a les persones i on l'economia estigui al seu servei per prioritzar la vida i la sostenibilitat, en lloc de ser un instrument d'exclusió i injustícia.
- Que aposti per reafirmar els valors comunitaris de solidaritat i fraternitat a favor de totes les persones, especialment de les més febles, per sostenir una societat veritablement ètica i democràtica.
- Que enforteixi el seu compromís amb el desenvolupament global i la cooperació amb els països del Sud, enfront del mer creixement econòmic.
- Que s'obri a la realitat d'un món global i sense fronteres, en el qual tots, iguals en dignitat i drets, som una sola família humana.
- Que es basi en la coresponsabilitat, on els diferents actors assumeixin els seus respectius compromisos:
  - Les administracions públiques, com a garants de drets, són responsables últimes d'implementar polítiques i dotar-les de recursos i serveis suficients per garantir un Estat de Benestar de qualitat. No es poden desentendre d'aquesta missió ni apel·lar al paper protagonista d'altres com a excusa per no desenvolupar el seu paper.
  - La societat civil ha de jugar un paper proactiu i compromès en defensa del bé comú, vetllar perquè l'Estat desenvolupi la seva funció i assumir un lideratge ètic en la defensa i la construcció d'un projecte social compartit.
  - El mercat ha de complir amb la seva responsabilitat social a favor del bé comú i no pretendre treure profit d'aquesta situació.
  - Les persones han d'orientar les seves vides cap a actituds de vida més senzilles i models de consum més sostenibles perquè tots siguem responsables de tots.

En aquest context, volem ser una Càritas que camini amb la mirada centrada en dues referències: Crist i els pobres. Això ens obliga a:

1. Sortir a les perifèries per acompanyar els que queden exclosos de tots els espais i desenvolupar iniciatives innovadores i significatives, que posin de manifest que és possible viure des de lògiques alternatives a models econòmics i individualistes.
  2. Fer incidència pública per denunciar les estructures d'injustícia, de dolor i de sofriment, i fer propostes concretes que ajudin a posar en pràctica el missatge de l'Evangelí.
  3. No substituir l'acció de les administracions públiques, des d'una convicció de la cura de "lo comú" sustentat en els principis de subsidiarietat i solidaritat.
  4. No caminar sols i apostar pel diàleg amb els governs per, des de l'experiència i la visió que ens dóna el treball directe amb les persones, poder incidir en les polítiques socials. Volem implicar-nos també amb els moviments socials en la lluita pels més pobres i desenvolupar, des de la coherència ètica amb els nostres valors, iniciatives conjuntes amb les empreses.
  5. Reafirmar de manera universal la defensa i el respecte dels drets humans i la dignitat de totes les persones des dels principis de la Doctrina Social de l'Església.
  6. Creure en la participació dels més pobres per ser una organització en la qual tots els que van a la recerca d'ajuda i escolta trobin un espai comunitari obert, on tingui cabuda l'espiritualitat, on ells siguin els autèntics protagonistes també en la construcció de la societat, des de la coresponsabilitat com a ciutadans i el convenciment que tots tenim potencialitats per servir a un projecte comú.
  7. Estar atents al que la realitat canviant requereix de nosaltres, de manera que puguem detectar les noves situacions de pobresa sense ocultar les que tradicionalment hem acompanyat, fins i tot en èpoques de bonança.
  8. Enfortir, des de la nostra presència al territori i les parròquies, l'animació comunitària, on el capital relacional sigui l'eix vertebrador de la vida en comunitat.
  9. Treballar, mitjançant la nostra participació activa a Càritas Internationalis i en les xarxes nacionals i internacionals del sector social, pels drets de les comunitats i pobles oblidats.
  10. Apostar perquè la ciutadania no s'adquireixi només per la via de l'ocupació, ja que entenem que el reconeixement de la dignitat de les persones no pot supeditar-se a la seva situació laboral.
- Assumim aquests compromisos empesos per una realitat en la qual se segueixen construint murs cada vegada més alts, reixes que retallen somnis i creus trenades per filferros d'espines. Segueixen existint espais prohibits per a molts, drets que ja no ho són i lògiques que ens conviden a pensar únicament en el nostre propi benestar.
- Davant d'això, juntament amb la nostra denúncia, llancem també des de Càritas un missatge d'anunci i esperança, convençuts de que, junts, podem aportar elements per a la construcció d'un nou model social en què els béns siguin per a tots i on l'altre és el nostre germà.